

ת"פ 24044/06/22 - מדינת-ישראל נגד מוחמד אגבאריה, אחמד אגבאריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 24044-06-22 מדינת ישראל נ'
אגבאריה(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט גיל קרזבום

המאשימה:

מדינת-ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

- נגד -

הנאשמים:

1. מוחמד אגבאריה

ע"י ב"כ עו"ד עלי סעדי

2. אחמד אגבאריה

ע"י ב"כ עו"ד מיכל קורן

פרוטוקול

גזר דין

כללי

1.

2. [פרוטוקול הושמט]

3.

4. 2 הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן. הנאשם 1 הודה בעבירות בנשק (נשיאה והובלה), עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין, ונאשם 2 הודה בעבירות של סיוע לעבירות בנשק (נשיאה והובלה), עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא + 31 לחוק העונשין. בנוסף הנאשם 2 הודה והורשע בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי.

5. הסדר הטעון מתייחס אך ורק לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשמים.

עמוד 1

עובדות כתב האישום המתוקן

6. בתאריך 27.5.22, בסמוך לשעה 23:00, באום אל פחם, נסעו הנאשמים ברכבו של נאשם 1, רכב מסחרי מסוג סיטראן "ג'מפי", (להלן: "**הרכב**"), כאשר נאשם 2 נוהג ברכב, ונאשם 1 יושב לצדו במושב הקדמי.

בנסיבות האמורות, נאשם 1 נשא והוביל ברכב נשק, תחמושת ואביזרים לנשק, בלא רשות על פי דין, כמפורט להלן: אקדח חצי אוטומטי D.D.G מודל 19 בקוטר 9 מ"מ שמספרו הסידורי G208203 (להלן "**האקדח**"); 2 מחסניות מתאימות, אחת בתוך האקדח והשנייה, מחסנית ארוכה, מחוצה לו (להלן: "**המחסניות**"); קופסה ובה תבנית פלסטיק עם 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ, וכדור נוסף באותו הקוטר (להלן: "**התחמושת**" ו- "**הכדור**" בהתאמה). האקדח, המחסניות והתחמושת הוחזקו על ידי הנאשם 1 כאמור בתוך שקית ברכב והכדור הוחזק על המושב בו ישב נאשם 1 ברכב. האקדח מהווה כלי שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם. המחסניות הנם אביזרים של כזה, והתחמושת והכדור הנם תחמושת של כלי כזה.

נאשם 2 סייע לנאשם 1 לשאת ולהוביל את השקית כאמור לעיל, בכך שנהג ברכב, כאשר בשלב מסוים שאינו ידוע למאשימה היה מודע לכך שהנשק נמצא ברכב.

כמו כן, בנסיבות האמורות, נהג נאשם 2 ברכב כשהוא פסול לנהיגה על פי החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה מיום 5.11.20, בתיק תת"ע 9080-10-20, ודבר הפסילה הודע לו, לכל המאוחר, כחודש וחצי קודם לכן. בנוסף, תוקף רישיון הנהיגה של נאשם 2 פקע ביום 15.4.21, והוא נהג וללא פוליסת ביטוח תקפה.

באותו הזמן, עמדו השוטרים עליסאת דאהוד וחסן חוסין (להלן: "**דאהוד**" ו- "**חוסין**" בהתאמה) במחסום שגרתי באום אל פחם, בכביש המחבר בין שכונת אלדער לשכונת עקאדה, אחרי כיכר התנועה לכיוון עקאדה (להלן: "**המחסום**"). דאהוד וחוסין עמדו במחסום כשהם לבושים מדי משטרה, ולידם ניידת משטרה (להלן: "**הניידת**").

בשעה 23:00 או בסמוך לכך, הנאשמים הגיעו למחסום בנסיעה עם הרכב לכיוון שכונת עקאדה, וחוסין סימן להם לעצור באמצעות פנס משטרתי. הנאשמים לא צייתו להוראתו, עקפו את המחסום והמשיכו בנסיעה מהירה לכיוון שכונת עקאדה, כשברכב האקדח, המחסניות, התחמושת והכדור כאמור לעיל. זאת, עשה נאשם 2 בכוונה להימלט מהשוטרים דאהוד וחוסין, להפריע להם במילוי תפקידם כחוק ולהכשילם בכך.

באותו הזמן, נסעו השוטרים ז'אן תורכ ודניאל שבח, במסגרת פעילות שגרית, בהמשך הכביש בו עמד המחסום, בכיוון נסיעת הרכב (להלן: "**זאן**" ו- "**דניאל**" בהתאמה). ז'אן ודניאל נסעו כאמור ברכב משטרתי אזרחי (להלן: "**הרכב המשטרתי**"), כאשר הם לבושים בלבוש אזרחי, ודניאל נוהג ברכב.

לאחר שקיבלו דיווח מחוסין ודאהוד בקשר המשטרתי אודות בריחת הרכב במחסום, עמדו דניאל וז'אן עם הרכב המשטרתי על הכביש, בניסיון לחסום את דרכם של הנאשמים. אולם, נאשם 2 עקף את הרכב המשטרתי מצדו השמאלי ופנה ימינה בחדות לתוך שכונת עקאדה, באופן מהיר ומסוכן, תוך שהוא כמעט פוגע ברכב המשטרתי.

ז'אן ודניאל החלו לרדוף אחר הנאשמים בנסיעה ברכב המשטרתי, תוך שהם מפעילים אור מהבהב משטרתי ואחריהם נסעה הניידת. הנאשמים ברחו מהשוטרים עם הרכב לתוך שכונת עקאדה, במהירות שהיה בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, תוך שנאשם 2 ביצע פניות מהירות וחדות, סטה מנתיבו, וכמעט איבד שליטה על הרכב.

בשלב מסוים, נאשם 2 האט לפתע את מהירות הנסיעה ברכב, נאשם 1 פתח את דלת הנוסע שליד הנהג, כשהרכב בנסיעה איטית, והוציא את פלג גופו העליון מהרכב תוך שהוא אוחז בשקית ובאקדח, בניסיון להשליך את האקדח, המחסניות והתחמושת ולמנוע תפיסתם על ידי השוטרים. אולם, משהבחין בדניאל וז'אן נוסעים אחריו ומבחינים במעשיו, החזיר את פלג גופו העליון לרכב וסגר את דלת הרכב. הנאשמים המשיכו בנסיעתם הפרועה בשכונת עקאדה, עד הגיעם בסמוך לבית מוחמד ג'באין, אז נאלץ נאשם 2 לעצור את הרכב לאחר שהגיע לדרך ללא מוצא.

בשלב זה, יצאו הנאשמים מהרכב, והחלו לברוח בריצה כשהנאשם 1 נושא ומוביל עמו את האקדח, המחסניות והתחמושת בשקית. ז'אן ודניאל רדפו אחר הנאשמים, תוך שז'אן צועק להם "עצור משטרה!" בעברית ובערבית. אולם, הנאשמים לא צייתו להוראת השוטרים והמשיכו בבריחתם כאשר בשלב מסוים השליך נאשם 1 את השקית ובה האקדח, המחסניות והתחמושת לקרקע, במטרה למנוע תפיסתם על ידי השוטרים. ז'אן השיג את נאשם 1 באזור בו הייתה צמחיה צפופה שהפריעה לבריחתו, דרך את נשקו האישי וצעק לנאשם 1 "משטרה תרים ידיים ושכב או שאני יורה!". אולם, נאשם 1 לא ציית להוראתו וניסה לברוח בריצה מתחת לעץ סמוך. ז'אן ביצע ירייה בודדת תוך כיוון נשקו כלפי מעלה, והנאשם 1 נעצר. בהמשך, השיגו השוטרים גם את נאשם 2 ועצרו אותו.

במעשיהם כאמור לעיל, נאשם 1 נשא והוביל נשק, אביזרים לנשק ותחמושת לנשק בלא רשות על פי דין ונאשם 2 סייע בעדו לעשות כן; נאשם 2 עשה מעשים בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם כחוק ולהכשילם בכך; ונהג ברכב בדרך בקלות ראש. כמו כן, נאשם 2 נהג ברכב למרות שלא היו ברשותו רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח בני תוקף ובזמן פסילה, לאחר שהודע לו שנפסל מהחזיק רישיון נהיגה.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

7. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשעו הנאשמים, תוך מתן דגש על תופעת האלימות באמצעות נשק, והצורך להחמיר בעבירות נשק. המאשימה ציינה כי מדובר בעבירות שנעשות במחשכים וקשה מאוד לחשוף אותן ויש להשית עונשים מרתיעים שכן הפיתוי בביצוע העבירות הינו גדול בעוד הסיכוי להיתפס נמוך. המאשימה הפנתה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כאשר לגבי הנאשם 1 הנסיבות מעידות על כך שמדובר באירוע מתוכנן ומאורגן, בעוד הנאשם 2 סייע לו בנשיאת הנשק כאשר בשלב מסוים היה מודע לכך שהנשק נמצא ברכב ועשה הכל על מנת שלא להיתפס ולהיעצר על ידי השוטרים, כולל נסיעה פרועה, אי ציות להוראות שוטרים, עקיפת מחסומים ובהמשך הימלטות רגלית, הכל כאשר הנאשם מצוי בפסילה, ללא רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח תקפים. המאשימה הפנתה לכך כי חלקו של הנאשם מס' 1 הוא מרכזי, אולם הנאשם 2 הוא זה אשר נהג ושלט ברכב, ויכול היה לעצור את הרכב, אך בחר להימנע מכך. בכל הקשור לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, ציינה כי אמנם לא נעשה

שימוש בנשק, אולם הנזק שהיה יכול להיגרם הינו רב, בין אם הנאשם 1 היה עושה בו שימוש בעצמו ובין אם הנשק היה מגיע לאדם אחר שהיה עושה בו שימוש. המאשימה הפנתה לתיקון 140 לחוק העונשין, תיקון המלמד על עמדתו של המחוקק ועל הצורך להחמיר בעבירות נשק. בכל הקשור לעבירה של הפרעה לשוטרי המיוחסת לנאשם 2 ציינה כי גם עבירה זו נושאת עונש מינימום. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה להודאת הנאשמים בעובדות כתב אישום מתוקן, לחיסכון בזמן שיפוטי, ולכך ששני הנאשמים נעדרים עבר פלילי. יחד עם זאת ציינה כי מדובר באנשים בגירים שהבינו היטב את מעשים והשלכותיהם, ולא מתקיימת קרבה לאחד הסייגים לאחריות פלילית. המאשימה הפנתה לפסיקה ביחס למדיניות הענישה הנוהגת וביקשה לקבוע ביחס לנאשם 1 מתחם עונש הולם שנע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל, וביחס לנאשם 2 ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם אחד ביחס לכלל העבירות בהן הורשע, מתחם שנע בין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל, ופסילת רישיון נהיגה לתקופה שבין 18 ל-60 חודשים. לאור כל האמור לעיל, ביקשה למקם את עונשו של נאשם 1 בחלקו התחתון של המתחם, ואילו ביחס לנאשם 2, ביקשה לקבוע את עונשו בחלקו האמצעי של המתחם, זאת נוכח עברו התעבורתי המשמעותי ביחס לגילו הצעיר. עוד ביקשה להטיל על הנאשמים עונשי מאסר על תנאי לתקופה ארוכה ומשמעותית וקנס כספי. ביחס לנאשם 2 ביקשה להטיל בנוסף גם עונש של פסילה בפועל ולהפעיל שתי פסילות מותנות ברות הפעלה באופן מצטבר, וכן להטיל פסילה על תנאי.

עיקר טיעוני הנאשם 1 לעונש

8. ב"כ הנאשם, הפנה להודאתו המידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, לקבלת האחריות, ולעובדה שהוא נעדר עבר פלילי ולמעשה מדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שעבד לפרנסתו ביחד עם משפחתו, תומך כלכלית במשפחתו ובעיקר אמו בעקבות מצבם הכלכלי הירוד, והעובדה שאביו מאושפז מזה כשנתיים במרכז לבריאות הנפש "שער מנשה".

עוד ביקש להפנות לתקופה בה הנאשם עצור מאחורי סורג ובריוח וזאת מיום 27.05.22 ועד היום. ב"כ הנאשם התייחס לפסיקת המאשימה וטען כי מדובר במקרים חמורים יותר ולא ניתן ללמוד מהם על המקרה הנדון. בכל הקשור למדיניות הענישה הנהוגה הפנה לפסיקה רלוונטית וטען למתחם עונש הולם שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם ולמקם את עונשו ברף התחתון של המתחם שהוצע על ידו בניכוי ימי מעצרו.

הנאשם עצמו הודה במיוחס לו, הצטער על ביצוע העבירה, וציין כי הוא פועל לתיקון דרכיו.

עיקר טיעוני הנאשם 2 לעונש

9. ב"כ הנאשם הפנתה להודאתו המידית של הנאשם, להבעת החרטה ולחיסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד הפנתה לעובדה שמדובר בנאשם צעיר הנעדר כל עבר פלילי. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות, טענה כי הנאשם ידע על הימצאות הנשק ברכב שנייה לפני זריקתו, ובהתאם מדובר בעבירת סיוע לנשיאת והובלת של נשק ברף התחתון. בכל הקשור לעבירות התעבורה, ציינה כי מדובר בעבירות שהיסוד הנפשי הינו מסוג

של קלות דעת ולא קבוע בצדן עונש של פסילת מינימום. בהקשר זה הדגישה, כי הנאשם לא גרם לתאונת דרכים. בכל הקשור לעבירה של נהיגה בפסילה, ציינה כי מדובר בעבירה ראשונה מסוגה כאשר הפסילה הוטלה שלא בנוכחות הנאשם. עוד ציינה כי הנאשם עצור מזה כחצי שנה ומדובר בתנאים קשים משל אסירים. הפנתה לפסיקה בנוגע למדיניות הענישה וטענה למתחם עונש הולם ביחס לכלל העבירות שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר וביקשה להשית תקופת מאסר ברף התחתון של המתחם בניכוי ימי מעצרו.

מטעם הנאשם העיד אביו מר מוחמד אגבאריה, אשר הביע את מורת רוחו וכעסו ביחס לאופן התנהלות הנאשם. עוד ציין כי הנאשם מסייע בפרנסת הבית. הבטיח שמעשיו של הנאשם לא יישנו, וביקש את רחמי בית המשפט.

הנאשם עצמו ציין כי טעה והצטער על ביצוע העבירות.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

10. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ____

ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

11. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן הינם:

הצורך בשמירה על חיי אדם ושלמות הגוף, שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ובנפש והסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשק. נשיאת נשק שלא כדין מחבלת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשק ללא רישיון מסכן את הציבור, מאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למותר לציין, כי לא כל אדם ראוי לשאת נשק, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשק נועדו להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרות האסון, ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק, כי זמינותו של נשק חם בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאוד בענישה בעניין. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק כשקבע לאחרונה בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק. (תיקון מס' 140 - הוראת שעה, התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021). ר' ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עברייני נשק ולא להקל עמם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל'מכת מדינה' של ממש (ראו לאחרונה: ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד, פסקה 24 [פורסם בנבו] (29.6.2021); ע"פ 5993/21 סאלח נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (29.11.2021); ע"פ 8416/20 עייאט נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.9.2021)). מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בעניינו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25).

בע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר כי: "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחונן, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא דין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד". בע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון) נקבע כי: "הניסיון מלמד שנשק אשר מקורו מפוקפק, לאחר שהוא יוצא מידי המחזיק בו, מוצא את דרכו לידיים עברייניות או למפגעים למיניהם, והרי אלה גם אלה כבר הוכיחו כי אין הם מהססים להשתמש בו גם במקומות סואנים, וגם כאשר ברור להם כי עלולים להיפגע מהירי אנשים תמימים שנקלעו לזירה בדרך מקרה...". עבירות הנשק, הפכו למרבה הצער, ל"מכת מדינה" של ממש: ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזייל כדלהלן: "לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען (ראו למשל בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, סקאות 16-17 לחוות דעתי (5.11.2019); רע"פ 7344/18 מג'יד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.10.2018))."

העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו פוגעת ביכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם בשמירה על הסדר הציבורי ובעקרון שלטון החוק וכיבודו.

אשר לעבירות התעבורה, הערכים המוגנים הינם בעיקר הצורך להגן על שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך מפני נהגים מסוכנים ובכלל זה מפני מי שנוהג בקלות ראש, בזמן שהוא פסול מלנהוג. לעבירה של נהיגה בזמן פסילה ערך מוגן נוסף והוא החובה לקיים את החלטות בית המשפט.

נסיבות ביצוע העבירות

12. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המוחזק שלא כדין, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ 1530/04 + 1332/04 יצחק רפאל פס ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון)).

13. הנאשם 1 נשא והוביל ברכב אקדח חצי אוטומטי, 2 מחסניות, אחת בתוך האקדח, והשנייה מחסנית ארוכה, מחוצה לו, קופסה ובה 50 כדורים, וכדור נוסף. מדובר במכלול של אמצעים שתוך זמן קצר ביותר בכוחם לייצר ירי קטלני. החזקת הפריטים יחדיו מהווה נסיבה מחמירה מאחר וכל שנדרש הוא לטעון את הכדורים לתוך המחסניות, להכניס את אחת המחסניות לאקדח, לבצע פעולת דריכה ולירות. הנאשם 1 היה מודע היטב לאיסור שבהחזקת הנשק ובחששו מהמשטרה ביצע פעולות להיפטר ממנו. חלקו של הנאשם 1 בביצוע העבירה הינו מרכזי, ולא מדובר באירוע ספונטני או בלתי מתוכנן. מדובר ברכב המצוי בבעלותו של הנאשם 1, הוא זה שהחזיק בנשק, ידע על קיומו מהרגע הראשון, והנשק היה בשליטתו המלאה במהלך כל הנסיעה. כך גם אין להתעלם מניסיונותיו של הנאשם 1 להיפטר מהנשק עת הבחין בשוטרים.

14. הנאשם 2 סייע לנאשם 1 לשאת ולהוביל את הנשק בכך שנהג ברכב וביצע ניסיונות הימלטות מהמשטרה. ב"כ הנאשם לא חלקה על כך שהנאשם 2 ידע על קיומו של הנשק, אך טענה כי מדובר בעבירת סיוע ברף הנמוך מהטעם שבהיעדר ראיה אחרת, יש להניח לטובת הנאשם 2 כי ידע על קיומו של הנשק רגע לפני שהנאשם 1 ניסה להשליכו מהרכב. אכן, בהתאם לעובדות כתב האישום, לא ניתן לייחס לנאשם 2 תכנון או ידיעה מוקדמת בכל הנוגע לקיומו של הנשק ברכב. עם זאת, מהרגע שהנאשם 1 ניסה לזרוק את הנשק ואת יתר הפריטים מהרכב, הנאשם 2 ידע על קיומו של הנשק, ובכל זאת המשיך ולא עצר לדרישת השוטרים. גם אם מדובר בפרק זמן קצר בו הנאשם 2 סייע לנאשם 1 בהובלת הנשק (מרגע ניסיון הזריקה ועד עצירת הרכב), מדובר בנסיעה פרועה שמטרתה הימלטות מהשוטרים כאשר הנשק והפריטים מצויים בתוך הרכב. יצוין כי בשום שלב הנאשם 2 לא החזיק בנשק או באחד הפריטים.

15. בצד עבירת הסיוע קבוע עונש שגובהו מחצית מעונשו של המבצע העיקרי, ויש להביא זאת בחשבון במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם. עם זאת, לא מדובר בחישוב אריתמטי בהכרח ויש להביא בחשבון את כלל הנסיבות לרבות חלקו של המסייע בביצוע העבירה. ר' בהקשר זה ע"פ 4463/12 ארנבורג נ' מדינת ישראל.

16. שיקולי הענישה ביחס לשני הנאשמים דומים. עם זאת, ביחס לעבירת הנשק, חלקו של הנאשם 2 קטן באופן משמעותי מחלקו של הנאשם 1, ובא לידי ביטוי בסיוע כפי שפורט לעיל.

בנסיבות אלו יש לקבוע כי הפגיעה בערכים המוגנים ביחס למעשיו של הנאשם 1 מצויה ברף הבינוני.

בכל הנוגע לנאשם 2, נוכח הנסיבות המפורטות לעיל, יש לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים ביחס לעבירת

הסיוע, הינה נמוכה עד בינונית.

בכל הנוגע לעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועבירות התעבורה המיוחסות לנאשם 2, חלקו הינו מרכזי. הנאשם 2 בניסיונותיו להימלט מהשוטרים ביצע עבירות תעבורה חמורות. מדובר בנהיגה פרועה ומסוכנת במהלכה הנאשם 2 מבצע פניות מסוכנות, תוך שהוא מבצע פעולות התחמקות מהשוטרים, כמעט ופוגע בניידת משטרתית ועוקף מחסום משטרתית. במהלך אותה נסיעה הנאשם 2 כמעט ואיבד את השליטה על הרכב. מדובר בנסיעה שנמשכה כברת דרך משמעותית במהלכה הנאשם 2 יכול היה להפסיק את נהיגתו המסוכנת בכל שלב, אך הוא בחר שלא לעשות כן עד שהגיע לדרך ללא מוצא ונאלץ לעצור את הרכב. הנאשם 2 נהג כך כשהוא מצוי בפסילה שהוטלה עליו על ידי בית המשפט. העובדה שביצע את העבירות כשהוא נהג בזמן פסילה מהווה אף היא נסיבה מחמירה.

במכלול הנסיבות, יש לקבוע כי במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים ביחס לעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועבירות התעבורה מצוי ברף הבינוני גבוה.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

17. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית, תוך שהוא חוזר ומבהיר, כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל. **בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל** (בימ"ש העליון) נקבע בין היתר, כי **"הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד הממדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה"**. **בע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל** (בימ"ש העליון) נקבע כי **"המציאות בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירתיע באופן ממשי מהחזקת נשק בכלל ומשימוש בו בפרט"**

בת"פ 47284-06-18 **(מחוזי מרכז) מדינת ישראל נ' אמסאלם חסונה**, הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת. בית המשפט קבע מתחם ענישה, אשר נע בין 21 ל- 48 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, ללא עבר פלילי, נדון ל-22 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. **בע"פ 2892/13 עודתאללה נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בהובלת נשיאת נשק שלא כדין והסתייעות ברכב לביצוע פשע בכך שהוביל ונשא אקדח עם מחסנית ריקה תחת המושב. בית המשפט קבע מתחם העונש שבין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם שנעדר כל עבר פלילי 21 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. הערעור נדחה. **בע"פ 4329/10 פלוני נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת והובלת נשק בכך שבעת שנהג ברכב שבבעלותו, נשא אקדח טעון במצב נצור. על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. **בע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל** - הנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע, בכך שנשא אקדח, מחסנית טעונה וקופסאות עם כדורי אקדח. הוטלו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה. **בע"פ 5807/20 פלוני נגד מדינת ישראל** הנאשם הורשע בעבירות של נשיאת נשק

והובלתו. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 20 ועד 40 חודשי מאסר בפועל, והוטל 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונשו והטיל עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, בין היתר נוכח תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו אשר המליץ על ענישה טיפולית בצד מאסר בעבודות שירות. בנוסף בית המשפט הביא בחשבון את הנסיבות המיוחדות של ביצוע העבירה עת הנאשם מצא את הנשק ביער והחליט לקחת את כלי הנשק לאביו ולא דיווח על מציאתו למשטרה באופן מיידי. בע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.09.22), נאשם שוהה בלתי חוקי נשא אקדח בשטחי ישראל ונמלט משוטר. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, הורשע בעבירות נשיאת נשק, בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ובעבירת בכניסה ושהייה בישראל. עונשו של הנאשם הוחמר מ-18 ל-28 חודשי מאסר בפועל, תוך שנקבע כי "מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריח". בע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה** (14.04.22) המשיב הורשע בעבירה של החזקת נשק - אקדח גלוק, מחסנית, כדורים לאקדח ורימון הולם - בצוותא עם אחר. המשיב, בן 19 בעת ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו מ-10 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 309/22 **מדינת ישראל נ' בידאסה** (10.05.22) הנאשם הורשע בעבירות של החזקת, נשיאת והובלת נשק ביחד עם אחר, כאשר הנאשם והאחר החזיקו, נשאו והובילו את הנשקים ברכב. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר את עונשו של הנאשם מ-19 ל-30 חודשים מאסר בפועל. בע"פ 6021/21 **עלי עבוד נ' מדינת ישראל** (19.12.2021) נדחה ערעורו של נאשם, ללא עבר, שהורשע בנשיאת נשק מסוג M-16 והפרעה לשוטר ונדון למאסר בן 30 חודשים. בע"פ 2033/21 **זועבי נ' מדינת ישראל** (30.8.2021) נאשם בן 51, ללא עבר, חולה טרשת נפוצה נדון בגין נשיאת שני אקדחים על רקע סכסוך פעיל, למאסר בן 24 חודשים. ערעורו של הנאשם נדחה חרף מצבו הרפואי וסולחה שנערכה בין המשפחות. בע"פ 1658/22 **איהאב נח'אש נ' מדינת ישראל** (19.6.2022) נדון נאשם שהורשע בעבירת נשיאה והובלה של תת מקלע "עוזי" ומחסנית, הנאשם ללא עבר פלילי, רכש לטענתו את הנשק לשם הגנה עצמית ועבר הליך טיפולי, הוא נדון למאסר בן 26 חודשים. ערעור על חומרת העונש נדחה.

18. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין ביניהם ת"פ 15423-12-19 **(מחוזי באר-שבע) מדינת ישראל נ' רוש**, הנאשם הורשע בעבירה של נשיאה והובלה של נשק ללא רשות בכך שהוא נשא אקדח חצי אוטומטי ובתוכו מחסנית, עם כדור אחד ומשתיק קול. הנאשם ניסה לברוח משוטרי משטרת ישראל, אשר הורו לו לעצור. בית המשפט קבע מתחם ענישה, אשר נע בין 4.5-2 שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל, בנוסף הופעל מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 12 חודשים, כך שסך הכל ריצה הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל. ע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירה של נשיאת נשק בכך שנשא אקדח טעון במחסנית וכדורים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד ביותר, ונגזרו עליו 34 חודשי מאסר בפועל. ערעור לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה.

19. מטעם הנאשמים הוגשו מספר פסקי דין ביניהם: ת"פ 38718-12-21 **מדינת ישראל נ' פהמי ג'בארין** הנאשם הורשע בעבירות נשק (הובלה ונשיאה), ונקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל, והוטל על הנאשם ללא עבר פלילי עונש של 15 חודשי מאסר בפועל. ת"פ 44453-10-21 **מדינת ישראל נ' גבארין ואח'**, שם דובר בשני נאשמים, כאשר הראשון הורשע בעבירות

של נשק (נשיאה והובלה) והנאשם השני הורשע בעבירת סיוע לעבירות נשק (נשיאה והובלה). נקבע מתחם עונש הולם ביחס לעבירה המושלמת של נשיאה והובלת נשק בין 15 ועד 36 חודשי מאסר ולגבי עבירת הסיוע נקבע מתחם עונש הולם בין 8 חודשי מאסר בפועל שאפשר שירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. על הנאשם מס' 1 הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם מס' 2 הוטלו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. **ת"פ 17376-05-20 מדינת ישראל נ' חליל ואח'**, הנאשם הורשע בעבירות של נשק (נשיאה והובלה), בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית, בין היתר בשל גילו הצעיר של הנאשם, הנעדר עבר פלילי והערכת שירות המבחן לפיה חלה הפחתה בסיכון להישנות עבירות דומות. **ת"פ 41830-12-21 מדינת ישראל נ' מהדי כנאנה**, הנאשם הורשע בעבירות בנשק (נשיאה), בכך שנשא נשק על גופו, ברח מהשוטרים וניסה להיפטר מהנשק במהלך מרדף. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל. **ת"פ 38368-09-21 מדינת ישראל נ' איטאס ואח'** - הנאשם מס' 3 הורשע בעבירות של סיוע בנשיאת נשק, אביזר נשק ותחמושת. נקבע מתחם עונש הולם ביחס לעבירת הסיוע אשר נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הוטל מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים.

20. בכל הקשור לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, קיימת קשת רחבה של עונשים, כל מקרה ונסיבותיו: **ברע"פ 5638/13 נכפולגר נ' מדינת ישראל** המערער הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת-תוקף. על המבקש הושתו בין היתר 14 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים בחופף. במסגרת הערעור הופחת עונש המאסר בפועל ל-12 חודשים והמאסר המותנה הופעל כולו בחופף. בקשת רשות הערעור נדחתה. **ברע"פ 321/14 סלאמה נ' מדינת ישראל** המערער הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת-תוקף. על הנאשם נגזרו בין היתר 30 חודשי מאסר בפועל, והופעל מאסר על תנאי בן 12 חודשים באופן מצטבר. במסגרת הערעור קוצר עונש המאסר ל-24 חודשים. בקשת רשות הערעור נדחתה. **ברע"פ 8253/10 שלמה גיא נ' מדינת ישראל** המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא ביטוח והוטלו עליו שישה חודשי מאסר על תנאי, פסילה בפועל של שלושה חודשים, פסילה מותנית, קנס בסך 750 ש"ח והתחייבות להימנע מעבירה. בערעור הוחמר עונשו של הנאשם והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות הערעור נדחתה. **בעפ"ת 19139-10-14 ריהאם נ' מ"י** (מחוזי חיפה) הותירה ערכאת הערעור על כנו עונש של מאסר בפועל בן 4 חודשים בדרך של עבודות שירות, אשר הושת על המערער שהורשעה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה.

לסיכום מתחם העונש ההולם

נאשם 1

21. הנאשם 1 הורשע בעבירת של נשיאת נשק שהעונש הקבוע בצידה הינו 10 שנות מאסר ולא פחות מ- 30 חודשי מאסר בפועל (עונש המינימום הקבוע בחוק בגין עבירה זו).

לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, נסיבות ביצועה כמפורט לעיל, הערך החברתי עליו יש

להגן, מידת הפגיעה בו והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה אותה ביצע הנאשם
1 צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 24 חודשים ולא יעלה על 46 חודשים בצד עונשים נלווים.

נאשם 2

22. בכל הנוגע לעבירת הסיוע המיוחסת לנאשם 2 ושאר העבירות המיוחסות לו אני סבור, שנוכח העובדה
שמדובר באירוע אחד, אכן יש מקום לקבוע מתחם ענישה אחד. לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירות,
מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של
מאסר בפועל שלא יפחת מ-16 חודשים ולא יעלה על 34 חודשים.

23. בכל הנוגע לרכיב הפסילה בפועל ביחס לעבירות התעבורה, אני סבור שמתחם העונש ההולם צריך לכלול
פסילה שלא תפחת מ- 20 חודשים ולא תעלה על 48 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

נאשם 1

24. לקולה אני מביא בחשבון את הודאתו המידית של הנאשם 1, הזמן השיפוטי שנחסך, קבלת האחריות,
הבעת החרטה, נסיבותיו המשפחתיות כמפורט בטיעוני ההגנה, גילו הצעיר יחסית, העובדה שהוא נעדר עבר
פלילי ולמעשה מדובר בהסתבכותו הראשונה, תקופת המעצר בה הוא נתון, והשלכות המאסר על הנאשם
ומשפחתו. כך גם יש להביא בחשבון את העובדה שמדובר במאסרו הראשון.

במכלול הנסיבות ובשים לב להעדר עבר פלילי, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל
המתקרב לרף התחתון של מתחם העונש ההולם. עם זאת "בית המשפט לא ישים עצמו יותר קטגור מהקטגור"
ובהתאם ללא ייגזר על הנאשם 1 עונש חמור יותר מהעונש לו עתרה המאשימה ברף התחתון של המתחם (24
חודשי מאסר בפועל).

נאשם 2

25. לקולה אני מביא בחשבון את קבלת האחריות, הבעת החרטה, ההודאה בכתב האישום המתוקן והחיסכון
בזמן שיפוטי, גילו הצעיר של הנאשם 2, נסיבותיו האישיות כעולה מטיעוני ההגנה, תקופת המעצר בה הוא
היה נתון עד היום, והשלכות המאסר על הנאשם ומשפחתו. כך גם יש להביא בחשבון את העובדה שמדובר
במאסרו הראשון.

לחומרה יש להביא בחשבון את עברו התעבורתי של הנאשם הכולל 14 הרשעות קודמות, בין היתר הורשע בעבירה דומה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף. כך גם אין להתעלם מהעובדה שהנאשם ביצע את העבירות כאשר תלויים ועומדים נגדו שתי פסילות מותנות ברות הפעלה.

במכלול הנסיבות כמפורט לעיל, אני סבור שנכון לגזור על הנאשם 2 עונש מאסר לתקופה הקרובה יותר לרף התחתון של מתחם העונש ההולם וביחס לרכיב הפסילה תקופה המצויה בין מרכז המתחם לחלקו העליון.

26. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

גזר דין נאשם 1

אני גוזר על הנאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 27.05.22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 14 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג פשע (למעט עבירה של החזקת או רכישת נשק שלא ברשות על פי דין) ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 1 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירה של רכישת נשק או החזקת נשק שלא ברשות על פי דין, ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 1 קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר.

גזר דין נאשם 2

אני גוזר על הנאשם 2 מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 27.05.22 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם 2 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג פשע (למעט עבירה של החזקת או רכישת נשק שלא ברשות על פי דין), ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם 2 עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירה של רכישת נשק או החזקת נשק שלא ברשות על פי דין, או עבירה של נהיגה בזמן פסילה ויורשע בגינה.

אני פוסל את הנאשם מס' 2 מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים.

אני מפעיל את הפסילה המותנית שהוטלה על הנאשם 2 בביהמ"ש לתעבורה בחדרה ביום 04.11.20 בתיק 9080-10-20 למשך 3 חודשים במצטבר לפסילה שהטלתי לעיל.

אני מפעיל את הפסילה המותנית בביהמ"ש לתעבורה בחדרה מתאריך 21.04.21 בתיק 7893-09-20 למשך 3 חודשים במצטבר לפסילה שהטלתי לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 36 חודשי פסילה בפועל מיום שחרורו ממאסרו ובמצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיימת.

מוסברת לנאשם חובת הפקדת רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט ובהיעדר רישיון נהיגה תקף תצהיר ערוך כדין.

אני גוזר על הנאשם 2 עונש פסילה על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

אני גוזר על הנאשם 2 קנס כספי בסך ₪ 6,000 או 30 ימי מאסר.

הקנסות שהוטלו על הנאשמים ישולמו עד ליום 01.03.2023.

תשומת לב הנאשמים שיש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשפ"ג,
06/12/2022 במעמד הנוכחים.
גיל קרזבום, שופט

הוקלד עלידיניאלקסלמן